

ŠTO JE DUŠA?

***ISTRAŽIVAČI BIBLIJE
U HRVATSKOJ***

Kneza Branimira 18
44010 Sisak

Publikacija *Istraživača
Biblije u Hrvatskoj*
2017

Tablica Sadržaja

Što je Duša?.....	1
Ali što je Duša?.....	3
Onaj koji uništava Tijelo i Dušu.....	4
Niže životinje su također duše.....	5
Čovjekov Finiji Organizam.....	6
Biblijsko Učenje.....	8
Komu vjerovati – Bogu ili Sotoni?.....	9
Isus je umro, Pravedan za Nepravedne....	11
Mrtvi Spavaju.....	14
Primjer – Svijeća.....	16
Ne Siješ Tijelo Koje će Biti.....	19
Svemoć i Mudrost Pokazani.....	20
Božanski Plan Vjekova.....	22

Što je Duša?

„Jahve, Bog, napravi čovjeka od praha zemaljskog i u nosnice mu udahne dah života. Tako postane čovjek živa duša.“

—(1. Moj. 2:7)

„Duša koja griješi, ona će umrijeti.“

—(Ezek. 18:4)

„Tako je i pisano: Prvi čovjek, Adam, postade živa duša, posljednji Adam - duh životvorni.“

—(1. Kor. 15:45)

„Ako čovjek umre, hoće li ponovno živjeti?“

—(Job 14:14)

ČOVJEKU kojega ne brine postoji li Bog ili ne ili vjerodostojnost Biblije možda nije stalo do pitanja „Što je duša?“ Ali kako da se oni koji vide obilno svjedočanstvo o Bogu u njegovom stvorenju i svom vlastitom iskustvu ne brinu oko odgovora na pitanje koje se dotiče najosnovnijeg aspekta njihovog života? Gotovo svatko priznaje da je

smrt realnost i da fizičko tijelo koje nas nosi kroz ovaj život također propada. Međutim Sveto Pismo govori o dušama; i čovjek obično misli da je duša nešto što živi – neuništivo – produkt Boga koji ne može uništiti ono što je on stvorio.

Naš nam razum govori drugačije. Svugdje u području ljudskog djelovanja objekti koje čovjek stvara su podložni njegovoj moći da ih uništi. Stvorenje, bilo neživo ili živo, ili robot, uvijek je podložno volji svog stvoritelja.

Međutim, zapazite da Sveto Pismo nigdje ne govori da je „duša“ besmrtna. Nije bitno koliko ideja ljudi mogu imati o tome. Osoba koja istražuje Sveto Pismo – bilo prijevod ili izvorni tekst – ne može pronaći takvu izjavu. Uvjerite se sami u to. Uzmite bilo koju od Biblijskih konkordancija dostupnih u bilo kojoj knjižnici ili vjerskoj knjižari. Pokušajte pronaći taj izraz „besmrtna duša.“ Brzo će te otkriti da takav izraz ne nalazimo u Svetom Pismu. Nego sasvim suprotno tvojim očekivanjima, lako ćete uvidjeti da Sveto Pismo kaže da „Bog može

uništiti dušu i tijelo“; i isto tako, „duša koja griješi ona će umrijeti.“ (Mat. 10:28; Ezek. 18:4).

Rječnik definira „besmrtno“ da znači „nije smrtno; nije podložno smrti.“ Stvorenje koje može biti uništeno, prema tome, nije besmrtno – „otporno na smrt,“ kao što zahtijeva značenje riječi „besmrtnost.“ Ta jednostavna činjenica je dokaz da niti su „tijela“ niti „duše“ besmrtni. Teolozi mogu imati duge rasprave i truditi se dokazati svoje stavove, ali oni ne mogu poništiti ove dvije jednostavne izjave.

Ali što je Duša?

Ljudi su se borili oko tog pitanja stoljećima zato što su pokušali dokazati, koristeći Sveto Pismo, nebiblijsku ideju. Kao rezultat njihove definicije toga što je „duša“ bile su nedefinirane, nejasne, i nedostižne. Bilo je naučavano da je duša „nešto“ u nama, ali nitko čini se nije u stanju objasniti gdje je to ili što je to. Teolozi vole tvrditi da je taj nejasni nepoznati entitet stvarno inteligentno

biće i da je tijelo kojemu je „domaćin“ samo neka vrsta metafizičkog alata.

Kako znanost prodire u procese s kojima naše tijelo djeluje, čovjek pronalazi da smo mi malo više od prilično opsežne kemijske i električne tvornice te da djelovanje fizičkog utječe na djelovanje mentalnog i emocionalnog, i obrnuto. To je čini se u izravnoj suprotnosti s načinom na koji je prije nekoliko godina Metodistički Biskup opisao dušu: „Ona je bez interijera ili eksterijera bez tijela, oblika ili dijelova, i možete ih staviti milijun u malo.“ Ovaj dobronamjerni pokušaj da se opišu dušu izgledan nam umjesto toga kao dobra definicija ničega! Ali naše pitanje ostaje neodgovoreno. Samo podrugivanje na lažne odgovore nije od pomoći jer i dalje preostaju aspekti ljudske prirode koji prkose opisu.

Onaj koji uništava Tijelo i Dušu

Tijelo nije duša kao što neki tvrde. To je dokazano sa izjavom našeg Gospodina da „Bog može i dušu i tijelo uništiti.“ I sada, s obzirom na gore navedeno, ako su

naši umovi oslobođeni predrasude, mi bi trebali biti u stanju naučiti više o toj temi obraćajući se nadahnutom izvještaju o čovjekovom stvaranju. Čitamo iz Prve Mojsijeve:

„Jahve, Bog, napravi čovjeka od praha zemaljskog i u nosnice mu udahne [Hebrejski: „upuhne“] dah [Hebrejski: „vjetar“] života [Hebrejski: „života“ – množina, to jest ono što je zajedničko svim živim životinjama]. Tako postane čovjek živa duša[svjesno biće].“ (1. Moj. 2:7)

Niže životinje su također duše

Mi shvaćamo zašto Sveto Pismo govori o „dušama“ u povezanosti sa životinjskim stvorenjem. Ona su, isto tako kao i čovjek, svjesna bića ili bića inteligencije, samo nižeg reda. One mogu vidjeti, čuti, osjetiti, okusiti, i mirisati baš kao i čovjek – u skladu sa standardom svog vlastitog organizma. Ta razlika nije zbog toga što čovjek ima drugačiju vrstu života od one nižih životinja; svi imaju slične životne sile koje potječu iz istog

izvora, istog Stvoritelja. Sva stvorenja održavaju se na životu istim procesom potrošnje, probave, uklanjanja. Ona sva proizvode krv, tkiva, kosti, i mišiće, već prema njihovoj vlastitoj prirodi. Sve se slično razmnožavaju, darujući život koji potječe od Boga idućoj generaciji. Kao vrste oni se razlikuju po obliku i mentalnom kapacitetu, ali oni su svi živi.

Čovjekov Finiji Organizam

U čemu leži razlika između čovjeka i zvijeri? Mi smo vidjeli da to nije u životu koji pokreće oboje. Niti je u nedostatku moći duše za što smo također vidjeli da oboje posjeduju. Može li biti da je jedina razlika u njihovim tijelima? Da; prirodne razlike su fizičke. Bez obzira na činjenicu da je Bog unaprijed planirao za budućnost čovjeka kako je izraženo u njegovim obećanjima – dok nikakvi takvi planovi ili obećanja nisu bili izraženi s obzirom na životinje. Međutim, mi nemamo nikakvog pokazatelja iz znanstvenog proučavanja životinja da one imaju ikakvo cijenjenje metafizike.

Dok su sve druge stvari jednake, veličina i težina mozga ukazuju na sposobnost i inteligenciju. U tom je pogledu čovjek bio daleko više obdaren nego „niže“ životinje.

U ovoj se diskusiji nikako ne smije izgubiti iz vida učinak kojeg je imao na čovjeka pad u grijeh. Čovjekovo stanje danas je daleko od onog što je bilo u Edenu, u koje je vrijeme Bog proglasio svoje stvorenje „vrlo dobrim.“ Grijeh je vodio do razvijanja mnogih od čovjekovih nižih svojstava i zapaštanja mnogih od njegovih uzvišenijih intelektualnih sposobnosti. Međutim, ta svojstva koja su još u uvijek prisutna, očekuju razvoj. Međutim to nije slučaj kod životinja. Koliko god teško netko pokušava dresirati životinje u emocionalnim i moralnim vještinama koje čovjek tako lako nauči, životinje su izgleda urođeno nesposobne shvatiti istu pouku. Jednostavno rečeno, Stvoritelj je obdario ljudsko stvorenje sa finijim organizmom. Mi svi udišemo isti zrak, načinjeni smo od sličnog mesa i kostiju,

imamo neki oblik inteligencije, ali čovjek posjeduje uzvišeniju inteligenciju i njegov ga Stvoritelj smatra bićem koje je na potpuno drugačijem nivou postojanja. U stvarnosti, u onoj mjeri u kojoj grijeh iskvaruje čovjeka i dovodi do naglaska njegovih opakijih svojstava o čovjeku je rečeno da je „brutalan“ ili „životinjski“ – riječi koje znače da takvi ljudi više sliče životinjama nego što posjeduju finija osjećanja ljudske rase.

S tim se slaže Sveto Pismo. Mi čitamo, „A zvijerima na zemlji i pticama u zraku i gmizavcima što puze po zemlji u kojima je dah života [Hebrejski: «nephesh chayah» – živa duša] – neka je za hranu sve zeleno bilje!» I bi tako.“ (1. Moj. 1:30) I isto tako, „Nek` povrvi vodom vreva živih [Hebrejski: živa duša] stvorova, i ptice nek` polete nad zemljom, svodom nebeskim!» I bi tako.“ (1:20)

Biblijsko Učenje

Ista pouka – da je životni princip u svim stvorenjima koja udišu zrak kroz nosnice

isti – je naučavana u izvještaju o Velikom Potopu (1. Moj. 6:17; 7:15,22). To se u potpunosti slaže sa izjavom kralja Salamuna da čovjek i zvijer svi imaju „jedan dah“ ili „ruah,“ Hebrejska riječ za „duh“ ili „vrstu“ života. On dalje kaže da i životinja i čovjek umiru slično (Prop. 3:19) Idući korak dalje Salamun pobija rane poganske teorije o zagrobnom životu: „Tko zna da li dah ljudski uzlazi gore, a dah zvijeri silazi dolje k zemlji?“ (Prop. 3:21) Čak su i rani ljudi bili počeli špekulirati o nekakvom zagrobnom životu u koji ljudi odlaze prilikom smrti. Ovaj mudri čovjek osporava bilo kakav dokaz ili znanje u tom smislu. To je izazov drugima da stvore neki dokaz svojih teorija ili da u suprotnom priznaju da nemaju izvjesnu spoznaju o takvim temama slijedi Salamunovu izjavu istine o toj temi u trećem poglavlju Propovjednika.

Komu vjerovati – Bogu ili Sotoni?

Postoji izravan sukob između suvremenih ljudskih učenja i nadahnute Riječi Božje. Sveto Pismo tvrdi da mrtvi nisu svjesni

ničega. Teolozi kažu da su oni svjesni svega. Biblija tvrdi da su mrtvi stvarno mrtvi i da su zaista pretrpjeli kaznu za grijeh izrečenu našoj rasi – „Umirući ti ćeš umrijeti.“ (1. Moj. 2:17, doslovni Hebrejski)

Protivnici se drže Sotonine obmanjujuće izjave Majci Evi, govoreći, „Ne, nećete umrijeti.“ Oni pokušavaju dokazati da mrtvi nisu mrtvi; da Božja kazna protiv grijeha nije stupila na snagu i da je smrt, daleko od toga da bude osuda ili prokletstvo na našoj rasi, blagoslov, korak u općem procesu evolucije. Dvije su teorije udaljene jedna od druge kao i polovi, i dva učitelja tih teorija su Bog, s jedne strane, i Sotona – „lažac od početka“ – s druge. Kojem ćemo vjerovati?

Nije nikakvo čudo što mnogi od Kršćanskih „velikih“ teologa napuštaju učenje o Pomirenju. Zasljepljeni od Protivnika, oni odvlače mnoge sljedbenike za sobom. Ali Biblija objavljuje da „Doista po čovjeku[Adam] smrt, po Čovjeku[čovjek Krist Isus] i uskrsnuće od mrtvih! Jer kao što u

Adamu svi umiru, tako će i u Kristu svi biti oživljeni.“ (1. Kor. 15:21,22)

„Isus je umro, Pravedan za Nepravedne“

Dok nam jamči pravdu Božanske smrtno presude, Sveto Pismo objavljuje da je naš Stvoritelj Bog milosrđa i samilosti. Kada nije bilo oka da nam se sažali i mišice da nas izbavi, njegova Mišica (Gospodin Isus) donijela nam je spasenje. Što je on učinio za nas? On je položio svoj život za nas; „on je umro za naše grijeh“; „on je umro pravedan za nepravedne“; „njegovim ranama mi smo iscijeljeni“; „svoju je dušu učinio žrtvom za grijeh“; „dušu je svoju na smrt izlio.“ (Rim. 5:8; 1. Pet. 3:18; Iza. 53:5,10,12)

Ništa nije očitije od toga da naš Gospodin Isus nije pretrpio vječnost mučenja kao cijenu našeg otkupljenja. Dakle, ako ta stvar treba dokaz, mi ga imamo ovdje. Vječno mučenje nije bila kazna za naše grijeh. Baš naprotiv, činjenica da je naš Gospodin Isus umro za naše grijeh i da je nebeski Otac prihvatio tu žrtvu njegovog života za nas dokazuje da

su naši životi bili izgubljeni grijehom. Punina božanske kazne protiv ljudske rase bilo je oduzimanje života. Rasa je, pod smrtnom presudom, ušla u zatvorsku ćeliju smrti – grob, šeol, had. Stoga kada se je naš Otkupitelj odrekao svog života za nas, i on je također otišao u šeol, had, grob. On je zauzeo naše mjesto i pretrpio kaznu za naše grijehе.

Upravo kao što Isusova smrt otkupljuje čovjeka od smrtne kazne, on je u stanju obećati da „dolazi čas u koji će svi koji su u grobovima čuti njegov glas: i izići“; i živjet će oni koji čuju[poslušaju tada njegov glas].“ On, nas tako, jednostavno ohrabruje da se pouzdajemo i nadamo uskrsnuću svih naših dragih prijatelja koji su otišli u zatvorsku ćeliju smrti. Mi možemo proširiti naše nade preko onih koji pokazuju posvećujuću moć duha Božjega u svojim životima. Tih je, u pravilu, samo nekolicina od svih milijardi koji su živjeli na zemlji. Međutim Isusovo se obećanje proširuje daleko preko tih na sve ljude. Kao što je apostol rekao, „Nećemo da budete u neznanju, braćo,

o onima koji su usnuli[naši prijatelji koji spavaju], da ne tugujete kao drugi koji nemaju nade. Doista, ako vjerujemo da je Isus umro[otkupnina za sve] i uskrsnuo[vjerujmo stoga doista], onda će Bog i one koji usnuše u Isusu[koje on kupuje sa svojom dragocjenom krvlju], privesti zajedno s njime[iz zatvora smrti].“ Prvo uskrsnuće je uskrsnuće blagoslovljenih i svetih, posvećenih u Kristu Isusu, njegovog tijela.

Djelo Krista i crkve u dovođenju čovjeka natrag iz stanja smrti imat će mnoge aspekte. Međutim, prvo djelo će biti njegovo buđenje u fizičko stanje slično onome u kojem je umro. Društvo će tada biti znatno poboljšano. Znanje će zamijeniti neznanje. Vladavina pravednosti i zakon ljubavi zamijenit će sebičnost i pohlepu ovog svijeta. Sotona će tada biti svezan, spriječen da zavodi narode tijekom Kristovog kraljevstva. Pod povoljnim okolnostima tog posredničkog kraljevstva, od čovječanstva će se zahtijevati napredak u spoznanju Gospodina. Oni će trebati

dovesti svoje ideje i živote u sklad s njegovim zakonom ljubavi. Tko god to bude odbio biti će odrezan od života – u Drugoj Smrti (Djela 3:22,23), nakon onoga što prorok metaforički opisuje kao stotinu godina suđenja (Iza. 65:20). Zapazite, međutim, da prorok kaže da će takav pod promijenjenim uvjetima koji će tada postojati, biti smatran relativnim „djetetom.“

Tada će svi biti na suđenju, ne samo oni koji nisu uspjeli napraviti napredak i bili odsječeni od daljnje prilike. Oni koji teže za pravednošću i primjenjuju je u svojim životima – žive u skladu sa zakonima kraljevstva – biti će blagoslovljeni na tom sudu. Godinu za godinom oni će rasti mentalno, fizički, i moralno jačima – prema potpunom standardu savršenog čovječanstva – slike i oblička Stvoritelja kakva je najprije bila predstavljena u ocu Adamu.

Mrtvi Spavaju

Bog je postepeno otkrio svoje planove za čovječanstvo kroz nadahnute

spise proroka. Oni svi govore o tom nesusjesnom među-stanju između smrti i jutra uskrsnuća. I sa jednim glasom oni opisuju stanje u koje je svjesno biće privremeno odloženo, kao „spavanje.“ Ilustracija je izvrsna. Naš ju je Gospodin koristio kad je govorio o Lazaru. On je rekao da „naš je prijatelj Lazar zaspao; no idem ga probuditi.“ Kasnije, jer su učenici bili spori razumjeti značenje, on je malo jasnije objasnio, „Lazar je umro.“ (Ivan 11:11,14)

Ako su ljudi bili u pravu u svojim teorijama o svjesnosti nakon smrti, bilo bi nevjerojatno da Lazar nije dao nikakav izvještaj o svojim iskustvima tijekom ta četiri dana. Međutim, kao što je istina, nitko neće tvrditi da je on bio u „paklu,“ jer ga je naš Gospodin nazvao svojim „prijateljem“; i ako je on bio na nebu, bili ga naš Gospodin pozvao natrag sa tog uzvišenog stanja. Kakvo bi to onda bilo prijateljstvo? Međutim naš je Gospodin to jednostavno izrazio, Lazar spava. Kad je Lazar bio probuđen naš ga je Gospodin probudio u život, u svjesnost,

u njegovo svjesno [osjećanje] stanje. To je očigledno bila usluga koju su Lazar i njegovi prijatelji uvelike cijenili.

Kroz cijelo Sveto pismo se provlači misao da smo mi sada u noći umiranja i spavanja. Kristovo Kraljevstvo, govorna figura korištena u Svetom Pismu, je razdoblje „buđenja“ u jutro, uskrsnuća. „Plakanje može trajati svu noć, ali jutrom radost dolazi.“ (Ps. 30:5)

Apostoli su također koristili tu punu nade i miroljubivu govornu figuru. Luka kaže za Stjepana mučenika da je „usnuo.“ (Djela 7:60) Pavao je u svom govoru u Antiohiji, koristio isti izraz kad je govorio o Davidu. (Djela 13:36) Petar u biti kaže isto što se tiče „otaca“ da su zaspali. (2. Pet. 3:4)

Primjer – Svijeća

Na početku smo počeli komentirajući kako su učeni izučavatelji bijedno objasnili dušu. Upotrijebimo jednostavan primjer – propovijed, baš kao što ju je Isus mogao koristiti – da opiše ljudsko

i životinjsko tijelo, dušu i duh. Obična neupaljena svijeća od voska može biti korištena da ilustrira neživo ljudsko tijelo ili leš. Dodirnemo li sa vatrom fitilj svijeća se zapali. To je, u slici, umnogome poput iskre života koju je prvobitno usadio Stvoritelj. Plamen ili svjetlo koje je dala svijeća odgovara svjesnom biću – ili inteligenciji, ili duši.

Atmosfera u kojoj je kisik koji se ujedinjava sa ugljikom svijeće podržavajući plamen odgovara „dahu života“ ili „duhu života“ koji se ujedanjuje sa fizičkim organizmom proizvodeći „dušu“ ili „inteligentno postojanje.“ Ukoliko se dogodi nesreća koja bi uništila svijeću, plamen bi prestao. Tako isto ljudski „život“ ili „duša“ prestaje kad je ljudsko tijelo uništeno – bilo zbog starenja ili nesreće.

Slično tome, ako bi bila odsječena opskrba kisikom, plamen prestaje kao da je svijeća bila uništena. Bilo da je bio korišten aparat za gašenje ili usekač, rezultati su isti: svjetlo je ugašeno. Ako je dah života odsječen od čovjeka,

reakcija je ista: duša, život, postojanje prestaje. Tijelo ostaje, iako je osoba umrla od utapanja ili gušenja. Upaljena svijeća može biti korištena da upali druge svijeće, ali jednom ugašena svijeća ne može niti ponovno upaliti samu sebe ili biti korištena da upali druge svijeće. I opet to je vrlo slično ljudskom životu. Pod Božjom pripremom ljudi mogu produživati svoju vrstu sve dotle dok su živi. Međutim čim je iskra života odsječena duša ili biće je prestalo i sva moć razmišljanja, osjećanja, ili produživanja vrste je prestala. Sveto Pismo koristi tu usporedbu u povezanosti sa Jakovljevim kućanstvom: „A duša koje su izišle iz Jakovljevih slabina bijaše u svemu sedamdeset duša“ (2. Moj. 1:5). Jakov je primio svoj život isto tako kao i svoje fizičko tijelo. Produkt tog dvoga bila je njegova „duša“ ili „svjesno biće.“ To je bilo preneseno sa Izaka, Abrahama, i stoga od Adama kojemu je sam Bog izravno prenio život. Jakov je prenio život, organizam, i dušu svom potomstvu. I tako je bilo sa cijelim čovječanstvom sve do danas.

Ne Siješ Tijelo Koje će Biti

Svijeću se može ponovno upaliti od onoga koji posjeduje plamen. Međutim ljudsko se tijelo raspada, vraća se u prah iz kojeg je uzeto, kada je lišeno daha života. Ljudsko se tijelo ne može ponovno upaliti izuzev božanskom moći – čudom. Prema tome, obećanje o uskrsnuću, je obećanje o ponovnom paljenju duše, postojanja, života. Budući da život ne može postojati bez odgovarajućeg tijela uskrsnuće također podrazumijeva nova tijela: budući da su se prijašnja vratila u elemente od kojih su bila načinjena. Osim toga, kada uzmemo u obzir da će uskrsnuće mrtvih biti uvelike poput buđenja iz sna, tada će trenutak ponovnog buđenja biti – osobi koja je bila probuđena – poput sljedećeg trenutka nakon njegove smrti. „Jer nema djela, ni umovanja, ni znanja, ni mudrosti, u grobu“ (Prop. 9:10). Tijelo u kojem se osoba bude probudila biti će praktički isto kao ono u kojem je umrla (premda ne sastavljeno od istih atoma materije). U rukama Stvoritelja jedan atom prašine

je jednako dobar kao drugi u tom velikom djelu. Stoga apostol kaže, „ne siješ tijelo koje će nastati.“ Tijela ljudi iz svijeta, kada će biti probuđena, biti će zaista nova tijela, u smislu da će biti od drugačijih atoma materije; ali ona će biti stara tijela, u smislu da će biti duplikati onih koja su umrla i otišla u prah. Mi se ne moramo čuditi što je svjetovnim umovima, koji ne poznaju Boga niti njegovu moć, strana pomisao na uskrsnuće. Biti će to čudesno djelo, daleko ljepše od čovjekovog prvobitnog stvaranja. Svjedočit će mu ljudi i anđeli kao najsjajnijem prikazu Božanske svemoći ikada pokazanom.

Svemoć i Mudrost Pokazani

Bog koji je stvorio čovjeka na svoju vlastitu sliku na početku ima, isto tako, moć da ga ponovno stvori: od praha zemaljskog i da ponovno upali dah života. Međutim, kod uskrsnuća će njegova svemoć i bezgranična mudrost više nego u prvom slučaju, obnoviti svakom pojedinom ljudskom biću

njegov vlastiti mozak – poput onog kojeg čovjek sada ima – s njegovim vlastitim zabilježenim mislima i emocijama. To nije toliko nevjerovatno kao što se možda na prvi pogled čini. Ljudi danas čine istu stvar u mikrokozmosu: zapisi na fonografu, kompaktnim diskovima i kompjuterima danas bilježe milijarde i milijarde bajtova informacija. Ako čovjek može izmisliti tehnologiju da zabilježi stvari koje on računa dovoljno vrijednima da ih se sačuva, može li Bog manje od čovjeka? Jedino Beskonačni može zamisliti takav plan za obnovu svake misli koju su ikada imali milijarde ljudi. Da li bi nas trebala iznenaditi takva nadasve velika mudrost? Sveto Pismo kaže da Bog zna broj vlasi na glavi svakog pojedinca. Vrabac ne može pasti na zemlju a da on to ne zapazi. Samo Bog može izvršiti takav nevjerovatan plan. Kada proučavamo mi zadobivamo pouzdanje u njegovu Riječ; kroz vjeru mi shvaćamo da će se takvo nevjerovatno čudo koje je on obećao dogoditi.

BOŽANSKI PLAN VJEKOVA

Ova knjiga od 360 stranica razmatra:

- Zašto Bog Dopušta Zlo?
- Povratak našeg Gospodina
- Dan Suda
- Kraljevstva Ovog Svijeta
- Kristovo Kraljevstvo
- Razlika Između Ljudskih i
Anđeoskih Priroda i Još Mnogo Više!

Božanski
plan
vjekova

***Sadrži i slikovni
prikaz vremenskih
obilježja u
Svetom Pismu.***

***Želite li naručiti
primjerak pišite na:***

ISTRAŽIVAČI BIBLIJE U HRVATSKOJ
Kneza Branimira 18
44010 Sisak

Mob. 098 199 4362

Email: info@istrazivaciBiblijeuHrvatskoj.com

Naša web stranica:
www.istrazivaciBiblijeuHrvatskoj.com

**ISTRAŽIVAČI BIBLIJE
U HRVATSKOJ**
Kneza Branimira 18
44010 Sisak